

Kaire Lõhek: Meie koolis on teistsugune aura

32. Keskkoolis pikka aega algklasse õpetanud Kaire Lõhekul on koolist ja sellega seonduvast kindlasti palju põnevat rääkida. Kohtume temaga ta enda klassiruumis 110, et kooli juubeli puhul vestelda. Küsisin, kuidas ta üldse õpetajaks sai ja miks talle see töö nii väga meeldib.

Kelleks Te väiksena saada tahtsite?

Päris väiksena tahtsin saada laevakapteniks, suuremana arstiks, aga tegelikult sai minust hoopiski õpetaja.

Millal tekkis soov õpetajaks saada?

See tunne, et tahan õpetajaks õppida, tekkis keskkoolis. Sel ajal oli pioneeriaeg ja tublide aktivistidena käisime oktoobrilastele üritusi korraldamas. Algklassilapsed olid nii vahetud, nii siirad. Mõtlesin, et võiksin minna õppima õpetajaks. Vene keele oskus oli mul teistest õpilastest parem, tunnis sain alati kiita ning mõnigi kord tuli klasssikaaslaste vene keeles aidata. Vene keele õpetaja soovitas mul minna õppima vene keelt, kuid lõpuklassis tundsin, et väikeste laste õpetamine ja kasvatamine meeldib mulle rohkem. Lapsed on armsad, jutukad ja nendega töötades saab õpetaja palju positiivset tagasisidet. Need olid põhjused, miks tekkis soov õppida algklasside õpetajaks.

Nii et Te tahtsite kohe algklasside õpetajaks saada?

Ikka algklasside õpetajaks. Õppima asudes oli lisaerialana kirjas ka huvijuht, vana mõiste järgi pioneerijuht. Päris väiksena ma õpetaja ametist ei unistanud.

Kaire Lõhek oma esimeste õpilastega 1989. aastal Tallinna 32. Keskkooli, tol ajal Jakob Kunder nimelise Tallinna 32. Keskkooli trepil. Lõhek on teises reas paremalt kolmas.

Erakogu

Kas Te olete kogu aeg siin koolis õpetanud?

Jah, ma olen Tallinna 32. Keskkoolis õpetanud 26 aastat.

Miks Te just siia kooli õpetajaks tulite?

Tallinna 32. Keskkooli tulek oli päris huvitav. Tol ajal oli ju veel nõukogude aeg ja õpetajaid määrati koolidesse riikliku tellimuse järgi. Mind suunati Lasnamäele, aga ma ei tahtnud hakata nii kaugel tööl käima, seega alustasin ise koolides vabade töökohtade otsinguid. Helistades koolidesse selgus, et Tallinna 32. Keskkoolis vajatakse veel ühte algklasside õpetajat. Kooli õppealajuhataja kabinetti sisenedes kohtasin õpetaja Siiri Metsa. Teda ma tundsin, sest olime koos ühes pioneerilaagris suvepraktikal. See oli tore kohtumine. Nii alustasingi tööd Tallinna 32. Keskkoolis.

Kuidas Teile siin koolis meeldib?

Väga meeldib, sellepärast olen nii kaua siin koolis õpetajaametis olnud! Meie koolis on väga head suhted ja teistsugune aura. Õpetajad kuulavad õpilaste muresid ja rõõme, suheldakse palju. Kogu kooli arendustegevusse kaastakse lapsevanemaid. Õpetajad teevad palju üritusi ja kolleegide omavahelised suhted on suurepärased.

Kes on Teie lemmikkolleegid?

Saan kõikide kolleegidega hästi läbi, samuti juhtkonnaga. Teen palju koostööd algklassiõpetajatega. Toetame üksteist igas olukorras. Ka logopeed Eeva Lauluga sujub koostöö väga hästi, oleme temaga koos organiseerinud etluskonkurse ja emakeelenädalaid. Arvan, et kolleegidega on mul väga vedanud. Kolleegide toetus on õpetaja töös väga oluline.

Te ütlesite, et olete õpetanud juba 26 aastat. See tähendab, et praegu on Teil juba seitsmes klass?

Nii see tõesti on.

Kas Teil on ka mingi lemmikklass olnud läbi ajaloo või kes on hästi meelde jäänud?

On klasse, kes jäävad erksamini meelde, aga tegelikult on iga klass omamoodi ja igast klassist jääb positiivseid mälestusi. Ei ole mina oma tööaja jooksul kogenud seda, et on olemas halba õpilast või halba klassi. Mõnede laste õpetamisel ja kasvatamisel tuleb lihtsalt rohkem vaeva näha.

Meie kooli põhiväärtused on avatus, loovus, hoolivus ja vastutus. Mis Te nendest arvate?

Väga head põhiväärtused. See ongi meie kooli põhitunnus – hoolivus. Me oleme koostöötegijad. Kui pole armastust ja hoolivust, siis ei saa ka omavahel häid suhteid olla. Kõik meie kooli väärtused on olulised. Peame olema avatud nii uutele teadmistele ja seda ka oma õpilastes kujundama. Loovus aitab meil leida eneseusaldust, sallivust teiste inimeste suhtes, kujutlusvõimet, uudishimu ning kokkuvõttes olla aktiivne.

Kas need väärtused on kuidagi ka teie õpetamist mõjutanud?

Kindlasti, ma saan koolis läheneda õpetamisele loovalt. Samuti saan õpilastega minna üritustele, teha projektõpet, käia muuseumitundides ning teatrites. Keegi ei ole öelnud, et mu valikud on olnud valed, nii et kooli juhtkond on mind õpetajana alati toetanud ja julgustanud.

Paljudel õpilastel on oma lemmikained. Kas ka teil on oma lemmikained?

Mulle meeldivad kõik algklassides õpetatavad ained, kuigi aeg-ajalt on mõne aine õpetamine tundunud huvitavam. Ilmselt oleneb see hetkel käsitlevatest teemadest.

Rääkige mõni huvitav seik või lugu, mis on koolis juhtunud.

Lastega on olnud igasugu juhtumeid. Mäletan, kui tulime lastega ujumast ja üks poiss ei leidnud oma saapaid ning selgus, et teine laps oli need saapad endale jalga pannud. Need võõrad saapad olid ikka mitu numbrit väiksemad ja nende jalast venitamine võttis päris kaua aega. Tihti kurdetakse muresid, mis tunduvad tühised, kuid lastele juba maailmalõppu ähvardavad. Aga midagi sellist ekstravagantset ei tule praegu küll meelde.

Meie koolil tuleb nüüd juubel. Rääkige, mida Te sooviksite meie koolile sünnipäevaks.

Ma sooviksin ikka põhiväärtustest kinni pidamist. Just seda, et ei kaoks ükski väärtus ära hoolimata sellest, kui palju õpetajaid ei vahetuks. Kindlasti soovin koolile IT poole tugevdamist, rohkem vahendeid kooli. Sooviks, et kool saaks töötada ühes vahetuses. Siin ja täna on kõik võimalik, nii kooli, kui iga õpetaja ja õpilase jaoks. On vaja julgust, unistada suurelt, sõpru, kellega koos unistada ja teadmisi. Tarkust on vaja selleks, et need unistused ellu viia.

Samuel Saadoja, 11D